

Spotkanie opłatkowe słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wiek

tekst: Irena Szlachta

zdjęcia: Jerzy Dominik Snopiński

Okres Świąt Bożego Narodzenia to tradycyjny czas spotkań opłatkowych. Nie mogło takiego wydarzenia zabraknąć i w tym roku akademickim w środowisku słuchaczy UTW UPJPII.

Spotkanie odbyło się 5 stycznia 2017 roku. Uroczystość rozpoczęła Eucharystia odprawiona w kaplicy przy ul. Bernardyńskiej 3. Mszy św. przewodniczył ksiądz rektor UPJPII, prof. dr hab. Wojciech Zyzak. Koncelebransem był prodziekan Wydziału Teologicznego, a równocześnie dyrektor UTW, ks. dr hab. Jan Dziedzic, prof. UPJPII, który wygłosił również homilię. Podkreślił w niej, że sam gest łamania się opłatkiem wzywa do respektowania wartości, a opłatek jest syntezą doczesności i wieczności. W opłatku zawiera się imperatyw, który wyznacza pytanie: kim jestem, a kim powinienem się stać? W odpowiedzi rozwinięte zostały trzy pojęcia: tożsamość, rozwój i relacje.

Tożsamość chrześcijańska wywodzi się z Betlejem, gdzie narodził się Jezus. Może być ona jednak zagrożona. W Betlejem zagrożeniem był Herod. Dziś jest nim duch tego świata, który jest inny niż duch Jezusa. Świat może pozbawić człowieka tożsamości. Historia chrześcijaństwa mówi jednak o faktach obrony tożsamości, czego przykładem mogą być męczennicy, którzy woleli oddać życie, niż porzucić Chrystusa. Natomiast rozwój oznacza, że to my mamy narodzić się dla Chrystusa.

Narodzenie się w nas nowego człowieka trwa często latami. Najważniejszym zwyczajem w życiu człowieka jest to odniesione nad samym sobą. Poprzez relacje wyraża się w tym kon-

tekście przekonanie, że opłatek, chleb nie różnicuje ludzi. Spożywa go zarówno człowiek bogaty jak i biedny. Jednak chleb może być świeży i dobrze wypieczony, ale może być również zakalcem. Trzeba, abyśmy byli dla bliźnich takim dobrym chlebem.

Dzielenie się opłatkiem wyraża również dawanie. Podając chleb, stajemy się bezinteresownym darem z siebie. Człowiek wart jest tyle, ile uczyni dla innych. Gest łamania się opłatkiem symbolizuje także, że jesteśmy razem: ty należysz do mnie, a ja do ciebie.

Konkludując rozważania, homileta wskazał na tabernakulum. Jezus tworzy i doskonali naszą tożsamość. Pomaga w indywidualnym rozwoju. Buduje również wspólnotę bez dyskryminacji kogokolwiek.

Na zakończenie mszy świętej ksiądz rektor Wojciech Zyzak oraz ksiądz Jan Dziedzic złożyli zebrany życzenia.

Podziękowano również wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania uroczystości.

W świąteczny nastrój uczestników spotkania wprowadziły kolędy śpiewane przez chór słuchaczy UTW, prowadzony przez panią Alicję Wolińską oraz zespół ze Skawiny, związany również z naszym UTW. Do śpiewu kolęd chętnie włączyli się obecni na sali słuchacze. Po Eucharystii i wspólnym śpiewaniu kolęd w kaplicy, uczestnicy spotkania prowadzeni przez gwiazdę betlejemską przeszli do refektarza. Tam odbyło się dalsze kolędowanie, wzajemne składanie życzeń i łamanie się opłatkiem. Czekał również poczęstunek przygotowany wcześniej przez słuchaczki UTW. Atmosfera panująca na sali świadczyła, że spotkanie było udane i spełniło swój duchowy i integracyjny cel. ■